

IX Ka 77/13

Wyrok w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

28 marca 2013r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w IX Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO A. Walenta

Sędziowie SO: M. Wiśniewski

L. Gutkowski (spr)

Protokolant: sekr. sąd. M. Maćkiewicz

przy udziale Prok. Prok. Okr. B. Mentel

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2013r. sprawy:

M. S., oskarżonej z art. 284§1 i 3 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 20 grudnia 2012r.

sygn. akt VIII K 1598/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt II w ten sposób, że określa termin do wywiązania się z nałożonego w tym punkcie obowiązku na 1 (jeden) miesiąc od uprawomocnienia się wyroku;

II. w pozostałym zakresie tenże wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżoną od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych należnych za drugą instancję i wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 77/13

UZASADNIENIE

M. S. została oskarżona o to, że w dniu 11 września 2012 w T. w saloniku prasowym na terenie sklepu (...) przy ulicy (...), przywłaszczyła z portfela pieniądze w kwocie 255 zł, czym działała na szkodę M. K., przy czym czyn ten stanowi przypadek mniejszej wagi

- tj. o czyn z art. 284 § 1 i 3 kk

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Toruniu, sygn. akt: VIIIK 1598/12, ustalając, iż wina i społeczna szkodliwość czynu zarzuconego **M. S.** który wyczerpał znamiona występku z art. 284 § 3 w zw. z § 1 kk, nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk, warunkowo umorzył wobec niej postępowanie karne na okres 1 roku tytułem próby

W pkt II - na podstawie art. 67 § 3 kk zobowiązał **M. S.** do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę kwoty 30 zł na rzecz M. K.;

Na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk, zasądził od **M. S.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w Warszawie kwotę 100 zł tytułem świadczenia pieniężnego oraz zasądził od niej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł tytułem opłaty oraz obciążył poniesionymi wydatkami w kwocie 90 zł.

Wyrok ten zaskarżył **w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonej oskarżyciel publiczny**, zarzucając mu obrazę prawa materialnego, tj. art. 67 § 3 kk w zw. z art. 74 kk w kontekście jednoznacznego brzmienia art. 342 § 2 kpk poprzez zobowiązanie M. S. do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej określonej kwoty bez wskazania terminu wykonania tego obowiązku.

Powołując się na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt II poprzez zobowiązanie oskarżonej do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej kwoty 30 zł w terminie miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego jest zasadna.

Na tle prawidłowo ustalonego stanu faktycznego i generalnie prawidłowych rozstrzygnięć w ramach „orzeczenia o karze”, sąd odwoławczy uznał potrzebę konwalidowania zawartego w wyroku uchybienia, wskazanego przez oskarżyciela publicznego.

Zaskarżony wyrok, jako dotknięty obrazą prawa materialnego z uwagi na orzeczenie wobec oskarżonej na podstawie art. 67 § 3 kk obowiązku naprawienia szkody bez określenia terminu jego wykonania, faktycznie nie mógł się ostać. Uwadze sądu, który uwzględnił w tym zakresie wnioski prokuratora o warunkowe umorzenie postępowania w zmodyfikowanym na posiedzeniu kształcie, najwyraźniej uszło, że tylko w wypadku orzeczenia obowiązku naprawienia szkody jako środka karnego na podstawie art. 46 § 1 kk rozstrzygnięcie takie - jako integralna część wyroku - staje się wykonalne w momencie jego uprawomocnienia. Zobowiązując oskarżoną do naprawienia szkody w wysokości uwzględniającej wpłatę dokonaną w trakcie postępowania zobligowany był zatem do zakreślenia, zgodnie z wymogami art. 342 § 2 kpk, terminu wykonania przez nią tego zobowiązania.

W pisemnym wniosku prokurator zwrócił się wprawdzie o określenie tego terminu na 2 miesiące od uprawomocnienia się orzeczenia (k. 36), niemniej jednak mając na uwadze o wiele niższą wysokość istniejącej w chwili orzekania szkody uznać należało, że okres o połowę krótszy - wskazywany obecnie w apelacji jako odpowiedni termin realizacji w/w obowiązku - umożliwi oskarżonej wywiązanie się z nałożonego na nią zobowiązania.

Sąd odwoławczy dokonał zatem zamiany pkt II zaskarżonego wyroku zgodnie z wnioskiem skarżącego poprzez określenie terminu do wywiązania się przez oskarżoną z nałożonego nim obowiązku na 1 miesiąc od uprawomocnienia się wyroku, dostosowując w ten sposób zaskarżone orzeczenie do wymogów prawa materialnego oraz art. 342 § 2 kpk.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się natomiast w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 635 kpk, sąd odwoławczy zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawiają za tym względy słuszności, gdyż to nie jej postawa przyczyniła się do wszczęcia postępowania odwoławczego.